

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprtne reklamacije so poštnine proste.

Ptujski okrajni zastop.

Iz Sloven. goric.

Lanska volitev v okrajni zastop ptujski je pokazala, kako naglo propadajo kmetski veliki posestniki. Kajti prej je bilo takih posestnikov še dva do tristo, lani niti ena dobra tretjina več! Veliko večino posestnikov volilev so dale občine iz Slovenskih goric. Tu imamo najugodnejšo priliko, da vidimo, kako se število krči, da občine, ki so še pred 6 ali 8 leti dale deset in celo več velenosestnikov volilev, danes komaj dva ali tri zamorejo.

Gospodarski napredek je malokje opaziti, večina posestnikov se za to ne zmeni! Navaden izgovor gospodarjev je: Tako je moj oče in moj ded delal, pa je šlo, zakaj bi jaz drugače delal? Da so se gospodarske razmere premenile docela, to se pušča v nemar! Tudi sinovi gospodarjev se za svoj bodoči stan nič ali le površno izobrazujejo. To se zdi mnogim še vedno kot nepotrebno!

Ko se hoče posestvo izročiti, ni nikjer denarja, da bi se ta ali oni sin ali hči v gotovini izplačala, začne se trgenje in kosanje posestva! Kmetiji se odtrgajo najbolji travniki, potrebne njive. Kar še ostane, se predrago izroči, se obremeniti z vžitkom in izposojili, da prejemnik ne more shajati. Tudi on mora še kose odprodati, samo par let je trajalo in iz kmetije je nastala mala želarija, ali pa je vse razprodano. Tudi z neumnim pijačevanjem gospodarjev in sinov se dosti kmetij zapravi in razpravi! S posebnim državnim zakonom se je desetek znažal. Pa to malo koristi, ker se posestva po ptujski sodniji in po zvedenih previšoko cenijo v zapuščinskih zadevah! Posebno to je stvar, katera bi se morala zasledovati! Ali se res hoče to državni blagajni s

cenitvijo nazaj spraviti, kar je namenjeno za olajšavo kmetskemu ljudstvu?

Mi moramo vsi skrbeti in na to delati, da se dobre in lepe kmetije po našem okraju ohranijo, ne pa nasprotno!

Za bodočo volitev pa moramo naše glasove zbirati! V vsaki občini, v vsaki župniji se morajo posestniki zato sami brigati, da so vsi vpisi v zemljiški knjigi in katastarski pravilni. Tega ne more nihče drugi zasledovati, ker nihče ne ve, koliko ima ta ali oni posestnik predpisane dače, v katerih občinah posedeju zemljišča in ima dačo prepisano, na katero staro ime se dača še predpisuje itd. Brigajmo se za svoje pravice, skrbimo vsi, da budem pripravljeni vsaki čas! Mogoče je, da imamo v kratkem zopet volitve!

Rusko-japonska vojska.

Kaj je z mirom?

V zadnji številki smo poročali, da je ameriški predsednik Roosevelt hotel posredovati, da bi se sklenil mir med Rusi in Japonci in takoj poročali, da se nam zdi, da Rusi toliko časa, dokler ne bodo zmagali, ne bodo sklepali miru. In dobro smo uganili. Vesti o sklepanju miru so popolnoma utihnilne in vojska se nadaljuje. General Linevič sploh noči nič slišati o miru, ker je prepričan, da se v kratkem, ko pridejo Japonci bolj proti severu, položaj na bojišču popolnoma spremeni. Mi smo tudi prepričani, da slednjič zmagajo Rusi, ker sicer bo v desetletjih morala Evropa prestati naval azijskih narodov in sicer tako hud, kakorsnega zgodovina ne pozna. Zato se nam čudno zdi, da Evropa tako mirno gleda to vojno in da Angleži še celo Japoncev pomagajo. Toda

Angleži si kopljejo prav gotovo grob za svojo trgovino in morda tudi za svoje ozemlje na Dalnjem Vztoku.

Na suhem.

Kakor se poroča, se je general Linevič že umaknil s svoje prve obrambne točke, kar pa ne znači, da bi ne imel namena, se držati na pozicijah med Kirinom in Čangčuonem. Prva ruska obrambna točka se je raztezala, kakor se vobče sodi, od Cakvakuliena preko Šibavgaja do Posmenhenga. Gotovo je to, da se sedaj Linevič umiče s svojih pravotnih pozicij z namenom, da se ustavi v močno utrjenih pozicijah med Kirinom in Čangčunom, nadajoč se, da bo med tem dobil toliko okrepljenja, da bo lahko uspešno kljuboval vsem japonskim navalom. Po poročilih iz Šanghaja pa je Linevič svoje skrajno desno krilo umaknil do železniške proge v bojazni, da bi je Japonci ne razdejali. Ta ukrep dokazuje, da je Linevič določil za svojo glavno obrambno točko ozemlje med Kirinom in Čangčunom.

Govori se, da je ruski vrhovni poveljnik v skrbah zaradi obrambe železniške proge. Linevič je prepričan, da imajo Japonci namen, s prihodnjim bojem naskočiti Vladivostok; zato se je odločil, da se za vsako ceno upre japonskemu prodiranju v Harbinu. Znano je, da je dobil iz Petrograda ukaz, da mora na vsak način zabraniti, da bi Japonci stopili na ruska tla.

Pred nekaj dnevi se je sestal v Hunčulinu vojni svet ruskih generalov, ki je trajal izredno dolgo. Med tem so dospela znatna ojačanja v Harbin, na Sungari, v Čangtu in Kirin. Rusi delajo noč in dan na utrdbah in polagajo mine.

Vesti, da je popolnoma obkoljen Linevič

LISTEK.

Izdajstvo.

Povest. Spisal J. V. Starogorski.

(Konec.)

Komaj se je naredil mir in izid volitve se naznani. Niti eden nasprotnikov ni bil izvoljen, sami značajni ljudje. Bledi od jeze, s penami na ustnih so stali, potisnjeni v kot. Oči so se jim svetile kakor šakalom. Morali so se umikati zmagovalcem, ki so rastli kakor velikani.

„Kmetje ste volili gospodo“, so se rogali.

„Pa vsaj svojo“, je zopet vzkipel Logar. „Razumete, svojo gospodo, ne tujih šeuk, kakor bi vi radi. Nismo volili gospoda kmeta, ki je samo tedaj kmet, če hoče kaj od vas, drugače vas pa ne pogleda. Volili smo može, katerim nismo ničesar dolžni, kakor vi, ki ste bili primorani, da vas ne odere na meh. Hohoho!“

„Drži gobec, stari bedak“, zarohni Izidor.

Logar mu obrne hrbet in vpraša tako ironično, da še je druge zgrozilo.

„Vprašajte, vprašajte, koliko smodnika je kupil in kedaj ga bo postreljal. In če bo rabil majhne ali velike topice ali celo topove. Vprašajte ga... Pa še to, koliko žganjice je na

pipi in če je na puf. In teletine in... vprašajte ga.“

To zaničevanje je huje zaskelelo nasprotnike kakor poraz. Posebno ker se je vse krohotalo Logarjevemu govorjenju in mežikanju z levim očesom. Kar dvigali so pesti.

Logar je pa popravil svoje ščetinaste brke, stisnil pesti in pljunil.

„Pfuj! Dolžniki ne bodo grozili svobodnemu človeku... Ljubše vam je tlačaniti, kakor pa biti lastni gospodarji... Pfuj... saj rečem pfuj!...“

„Kdo je izdajalec?“ so rinili k njemu.

Logar je pa skočil na klop, da so ga vši videli.

„Kdo je? vprašate. Vsi oni, ki so volili nasprotnike Slovencev, vsi oni, katerim je mačeha ljubša od lastne matere.“

„Sem li jaz... jaz...“

„Ha, da bi se vam glave spremenile v zeljnate in prišle koze pa bi jedle, ali pa da bi se spremenili v solnate stebre, kakor Lotova žena. — Pri zadnji večerji je tudi vaš patron vprašal Gospoda, če je on tisti, ki ga bo izdal, sam je pa vedel najbolj... Pfuj... Kdo nima denarja za vrv? Iškarjot je vsaj dobil denarje, vi pa se z žganjico ne morete obesiti.“

Logar je izvlekel oguljeno denarnico in vrgel par petic med nasprotnike.

„Kdor nima denarja za vrv... Evo!... Ali nisem milosrčen. Izidor še vam tega ne privošči...“

Logar še bi huje razgrajal, ako bi ga njegovi ne potegnili med se in ga odvlekli iz sobe.

Nasprotniki so vpili, da ga tožijo, kar se pa ni zgodilo. Ali so se sramovali? Mogoče!?

„To je prokleti človek“, je vrelo med njimi.

„Prav je govoril“, so rekli na tibem oni, ki so bili primorani, ali radi dolga, ali česar drugega.

Izidor je pa priletel ves divji domov.

„Naj še se mi oni vrag samo enkrat prikaže v moji hiši, pokažem mu.“

Hčer se je ustrašila. Vedela je, kaj se je zgodilo. Ni hotela pokazati pisma, vedoč, da bi grmelo, ali še kaj hujšega.

Izidor je pa hodil po hiši in se lovil za glavo in ušesa.

„Ta sramota, basama terentete... ako bi me še ne sleparil tako, da sem res trdno upal na zmago. Sedaj pa ta poraz... In oni človek s svojim vražjim jezikom... Ali njemu ne morem do živega, pač pa posvetim Kalinu.“

Ali Izidor se je blamiral tudi tukaj. Kalin je zaupal vse odvetniku in ko je vložil Izidor tožbo, se mu je vrnil denar, ker po postavi ni nič prej opominjal na vrnitev.

ter da se nahaja v obupnem položaju, niso posebno verjetne, če je verjeti nekaterim listom. Bojna vrsta je dolga do 200 kilometrov in pri takih razdaljih je popolno obkoljenje nemogoče. Taki manevri zamorejo za napadalca postati bolj nevarni, kakor za branitelja, ker oni deli svoje sile in se s tem izpostavlja nevarnosti dejin porazov. V tej vojski ostane glavna stvar za način vojevanja: obojestransko razmerje sil. Ako imajo Japonci res dvakrat več vojakov ko Rusi, potem osredotočijo na točki, na kateri misijo napasti, lahko nasproti Rusom 10 krat več sil ko Rusi, a to pri današnjem modernem orožju ne podaje nikakega zagotovila, ako branitelj dobro strelja.

Japonci so te dni prodirali po Kirinski cesti. Imeli so tri bataljone, štiri eškadrone in dvanajst topov. Ruski oddelek 1000 mož se jim je ustavil v bran in dasiravno so se moralni Rusi premoči umakniti, vendar so prizadeli Japoncem velike izgube.

Znano je, da se pripravljajo Japonci, da oblegajo Vladivostok in so v ta namen že pričeli s pripravami. Šesti trdnjavski artilerijski polk je že dospel iz Kronštata v Vladivostok ter dobil nalogo, da gradi nove utrdbe in pripravlja že obstoječe utrijene pozicije. Tudi inženirski voji so dobili v zadnjem času mnogo ojačenj.

Kakor se „Novemu Vremenu“ brzjavlja iz Vladivostoka, je admiral Birilev dne 15. t. m. pregledal pristanišče in tamkaj usidrano vojno brodovje ter izročil vsemu vladivostoškemu prebivalstvu v carjem imenu najiskrenje pozdrave s pozivom, da naj zastavijo vse svoje moči, ako bo potreba, v obrambo trdnjave. V okolini Vladivostoka je vse mirno.

General Linevič sam poroča, da so Japonci v severni Koreji jeli prodirati proti Vladivostoku. Iz Londona pa se poroča, da prodira general Hazegava, ki se je s svojo vojsko izkrcal koncem aprila v Genzanu, proti zalivu Posjet in se mora že nahajati v bližini reke Tumen. Vsak čas se pričakuje, da dojdejo važna poročila o hudihih bojih ob reki Tumen. Armada generala Hazegave šteje baje 100.000 mož. Čim osvoji zaliv Posjet, bodo Japonci jeli tamkaj izkrcavati oblegovalne topove in nove voje.

Tako bomo morda že kmalu poročali, da Japonci že oblegajo Vladivostok. Po naših mislih jim pa ne bo šlo preveč dobro, ker Rusi so se dobro pripravili in utrdili. Vladivostoška trdnjava je mnogo bolje utrjena nego Port Artur. Tudi je dobro preskrbljena s streljivom in živili. Tudi so čete spočite in že vse navdušene za boj.

Po slovenskem okraju je pa odmevalo od logov do logov, od vasi do vasi edina beseda: „zmaga“. Kakor nekdaj, ko so naši dedje premagali sovražnika, tako je bilo tudi sedaj vse veselo. Sedaj še-le se je videlo, kako uslužo so prinesli volilci s svojim značajem Sloveniji. Celi okraj se je prebudil. Prišli so na sled raznim sleparijam in dosedanjemu načelniku so prodali vse in ga djali pod ključ.

„Bog ve, ali je vlovil moj groš za vrv“ se je bahal Logar. „Sedaj bi ga bil menda potreben. Ali za vse nisem imel denarja pri sebi. Kravo bi pa rad prodal, ako bi se prišli oglašit in rekli: „stric Ludvik, groš za vrv, bogme nimam nič... primojdunaj, da bi...“

Zvedelo se je, to seveda tudi Ivanka, kako je nagovarjal Matej očeta, naj voli narodno. In sedaj so še ga jeli bolj čislati.

Matej se je pa čutil srečnega in zadovoljnega...

Z Ivanka, ki mu je prva čestitala, da je postal takov rodoljub, je postal največji prijatelj. Na tistem je mogel priznati, da ga je le njeni globoki pogled in njen mirni značaj rešil prepada in ga spravil na pravo pot. Dobr angelj varuh...

Marsikdo si misli, da oni, ki je miren, ki je tako rekoč nepoznan in brez velikega pomena v življenju in borbi za domovino, da tak nemore storiti ničesar. Vendar se v takih dušah

Politični ogled.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani. Naučni minister dr. Hartel je v proračunskega odseku dne 22. t. mes. na besede poslanca Robiča odgovoril, da je vlada pripravljena ustanoviti polagoma vseučilišče v Ljubljani in da bo takoj pričela potrebne pozivede in pogajanja. To bi torej bili prvi resni koraki, da dobimo Slovenci svoje vseučilišče. Osupnilo pa je vse Slovence, ker je naučni minister Hartel izjavil, da so nekateri Slovenci že zeleli, naj se na ljubljanskem vseučilišču predava nemški. Gotovo je, da so bili ti „Slovenci“ kranjski liberalci, neki list imenuje celo ljubljanskega župana Hribarja. Skoraj neverjetno!

Srbi na Slovenskem. Dne 13. julija bo krenilo več Srbov iz Belgrada na izlet na Slovensko. Izleta se udeleži cvet belgradskega razumništva in najuglednejši belgradski meščani. Pot bo trajala 4 dni, posetili bodo tudi Ljubljano. V Belgradu se vse živo zanima za ta izlet, katerega Srbi vračajo Slovencem, ki so obiskali Belgrad ob prilikih kraljevega kronanja. Predlog, naj se priredi ta pohod, je stavljal Slovenec Janko Vukasovič, pehotni podpolkovnik in poveljnik belgradske žendarmereje; a poleg njega se trudijo za lepo prireditve gospodje dr. Jovan Cvijič, profesor geografije na belgradskem vseučilišču, Milutin Stepanovič, član glavne kontrole, trgovec Marko Vučetič (Stibilj) in urednik „Politike“ Slovenec Vladislav Ribnikar. Za izlet se je prijavilo večje število srbskih častnikov in dam. — Ob prilikih odkritja Prešernovega spomenika se bo organiziral še večji izlet v Ljubljano.

Avstrijske vojaške priprave v južnih Tirolah. „Corriere della Sera“ poroča iz Ale o velikih vojaških pripravah. V Trento so priprljali mnogo topov in jih spravili v trdnjave Doss Trento, Lardare, Giudicario in v trdnjave, ki stražijo ceste ob strani jezer Levico in Caldonazzo. V Carvari (na Ladinškem) so napravili veliko zalogo orožja, živila pa v Valarsi (na cesti iz Rovereda v Vicenzo na Laškem). V ta okraj so prišli častniki, da proučujejo, kako zgraditi trdnjave, ki naj zapró poto. Ravnotako skupljajo orožje in živila v Colle Santa Lucia, v Livinallongo in v visoki planini Cordevole, par korakov od italijanske meje. Vzlic preklicu se bodo vrstile avgusta meseca vojaške vaje v Valle di Ron. V Romenu zidajo stanovanje za cesarja, v Carvenu pa za nadvojvodo Evgena.

često skriva velik duh, ona moč, ki vžiga sama in vspodbuja nehote druge do dela... Ali mi poznamo pre malo take značaje... nočemo jih poznati.

V Ivankini duši je pa večkrat vstajala podoba Matija, posebno, ako je bila sama. Zastonj se je trudila, da si jo iztrga. Ali kar priplava, kakor tihotapec v srce človeka, to ostane. Nobena, še tako kruta sila je ne iztrga, še manj pa zatre.

Med seboj sta sicer govorila same navadne stvari in snovala kake načrte. Čutila sta pa, da jima bije srce močnejše, da hočejo usta govoriti vse kaj drugega. — Ali nista se držnula.

Konečno pa sta premagala tudi to bojazen, in zaupala sta si svoji srci, ki sta se našli tako čudnim potom in povsem mirno.

In bila sta srečna... popolnoma srečna...

IV.

Nekaj let je preteklo.

V oni gostilni, kakor pred leti, so zopet sedeli možkarji, med njimi tudi Gorjak in pa župan Kalin.

„Danes so ju drugikrat vrgli!“ reče Logar in sprazni kupico na dušek. „Pred leti bi si ne mislil tega.“

„Nas nobeden“, reče Možgan. „Pa se je tudi predrugačil tvoj Matej, da je veselje. In tvoja Ivanka, Gorjak, tudi ni kar tako. Blagor jim, ki imajo take otroke.“

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (Nemško rogovaljenje.) Nesrečna Šentkungota, kaka nenadomestljiva izguba te je zadela! Leta in leta so te osrečevali veliki sinovi slavnih slovenjegoriških in drugih Germanov in „nemški bogovi“ so rosili na tebe blagoslov edino zvezlavne nemške kulture! Ali zdaj je vse proč! Zapustili so te in se preselili v Šent Ilj, in še hočejo njega osrečiti. Lepi Št. Ilj pa jim hoče biti bolj hvaležen; naučiti jih hoče zato najprej tega, kar je potrebno najprej vsakemu tudi najbolj priprostemu človeku, namreč do stojnega obnašanja. Pretečeni teden so zopet prišli. Obnašali so se že bolj spodobno; niti hajlali niso tako po živinsko kakor je bila njih navada. Samo pri odhodu naj še tudi ne pozabijo, da so ljudje in da so na tujih tleh. Takrat namreč vsikdar tako grdo tulijo, slišijo se tako divji glasovi, da v bližini nikdo ne more spati. Motenje nočnega miru je po postavi prepovedano. Ali tega ne ve slavno šentiljsko županstvo?! Mislimo, da bomo sčasoma vse skupaj naučili dostojnosti. Saj so zdaj že celo slovensko pesem iz bližine z velikim spoštovanjem tiho poslušali; da, še celo nekega „Slovenca“ niso vrgli na cesto, ki je po nepriliki zašel med nje. To je lepo!

Kaj se je tam govorilo, tega pred javnostjo ne upamo povedati. Neslani Bošljan ali Vastjan je strastno udrihal po Slovencih. Še je pač mlad, brez skušnje, zato pa se ne more kaj pametnega od njega zahtevati. Naj še le gre v šolo; pouka je še silno potreben. Če bi se bil kdaj kaj naučil, bi moral vedeti, da Št. Ilj ni bil nikdar nemška posest, ampak da so tukaj in še veliko dalje proti severu in zahodu prebivali Slovenci. Torej, ljubi Bošljan, le knjige v roke in malo med ljudstvo pogledati; s samim žveplom se dandanes ne pride več daleč, niti v državni zbor ne. Seveda so mu komiji in učitelji ploskali. Posebno se je Sadu, nadučitelj slovenske šole, čutil med govorom presrečnega pod vsenemško frankfurta. Mogočno mu je vskipela kranjska kri in gromovito je zaklical: hajl, Bošljan! Še le ko je prespal velikanskega „nemškega“ mačka, se je z grozo spominjal, kako gorostasno neumnost je zopet storil; tako ga vsikdar potem k dobremu opominja njegova vroča slovenska kri. Vsega pač ni mogoče dopovedati, kar se je še tam kvasilo.

Zažgali so tudi kres. Kakšna nespačet in nevednost! Berite zgodovino vseh nemških narodov, nikjer ne boste našli kresov; pač pa je to že starodavna slovenska navada, o kateri poročajo tudi nemški zgodovinarji. Pri

Prav res sem vesel, da je tako vse prišlo. Ali ne prijatelj, Gorjak? Za starega bova, pa nič ne de.“

„Seveda. Ako bi se ne strinjal, bi ne privolil. Pa morala sta se že precej dolgo rada videti“, meni Gorjak.

„Kaj pa“, reče Logar in začne mežikati, „to sem samo jaz vedel in molčal, seveda. Vidis, in tako je izteklo vse na dobro. Nimamo tujega gospodstva, imamo slovensko uradovanje, slovenske uradnike, vse slovensko vse domače. In povrhu še gostijo in ni vrag, da bi človek ne bil vesel.“

„Zelo smo napredovali“, trdi Možgan. „Ne, da bi se hvalil; ali če pogledamo v šolo. Vse se uči nekako uspešno in razumejo tudi nekaj več kakor prej. Prej so nam dajali ljudi za učitelje, ki so bili, ali drugače za nič, ali pa je bilo njih glavno delo nemškutarjenje. In deca je bila kar divja. Če se pa je kdo znašel, da se je zavedel svojega poklica in da je rojen Slavjan, so ga hitro spravili. Saj veste, kako se je godilo z učiteljem Alojzom M., ker je preveč pomagal ljudstvu. Sedaj?... Vse cveti, kakor majnika v naravi, cel okraj je drugačen. Ni več slišati o kriyicah in nasilju ali kaj podobnega. Vsak se giblje prosti in veselo.“

„Ko bi že prej napravili tako, bi bilo sedaj pa bolje. Sedaj sem prepričan, da si člo-

Nemcih so kres vpeljali še le v novejšem šasu s tem namenom, da dražijo in izvajajo na slovenski zemlji. S tem častijo menda svoje „nemške bogove“, ki bi naj jim pomagali požreti Slovence in njih zemljo. Torej imajo ti kresovi pravzaprav čisto paganski značaj. Saj pa so se pri njem tudi tako obnašali, kakor Indijanci v ameriških pragozdih, ali cigani pri svojih ponočnih ognjih. Dolgo so stali okoli ognja in so gotovo čakali, da se jim prikaže odrešenik-bog v nemških barvah. A ni ga bilo! In začeli so skakati čez ogenj. Ali ste že gledali kedaj v jeseni pastirje na paši? Tako je bilo, samo še bolj smešno. Pri skoku pa so nekateri klicali: „Proč od Rima!“ ali kakor drugi pravijo „Proč od pameti!“ To slednje je bolj verjetno. Gotovo so se že davno s pametjo skregali, drugače bi sploh rajše ostali doma. Visoko je skočil Helč in se je pri tem zaklel, da morajo izginiti vsi Slovenci. Še bolj mogočno pa je poskočil Sadu in je v sveti jezi kričal: „Proč slovenska kri!“ To vam je bilo krasno gledišče! Vsi pametni Nemci pa se jezijo nač takim počenjanjem naših posilnemcev. Le tako naprej, se bomo še bolj spoznali. Mi pa kličemo glasno: Z Bogom za narod!

Laporje. (Laži Štajerčeve.) Izvedeli smo ravnokar, kako nas „Štajerc“ sramoti pred celim svetom radi volitve, ki se je vršila v občinski odbor dne 15. maja na Črešnjevcu. Da bi dal celi narodno-katoliški stranki udarec, izmisnil si je neki dopisun in pisal, da se je eden mož iz laporskih volilcev omenjenega dne zelo nesramno obnašal; ko so namreč domači volilci štajerčanske stranke domu šli mimo znane gostilne Kapunove, se je baje ono zgodilo. Poizvedeli smo, kaj je resnice na tem. A že danes moramo priznati, da je to zopet debela neresnica — poslana v svet od izdajalske nemškutarske stranke. Stvar je preiskovalo že c. kr. orožništvo iz Pragarskega.

Povedati pa hočemo na polna usta štajerčanske stranke in njenim pristašem, da od sedaj zanaprej tudi narodna stranka ne bo molčala. Obelodaniti hočemo vse laži in falotarije, ki se gode in so se že godile v tej stranki, da celi svet izve polno resnico!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. (Zopet poraz štajerčanske stranke.) Dne 14. t. m. vršila se je pri okr. sodišču v Slov. Bistrici obravnava proti g. Šimonu Pušniku, blagajničarju, katerega je ovadil Šimon Švagan, kmet in posestnik v Luknji vesi, radi poneverjenja občinskega denarja. Dokazalo se je, da je Šimon Pušnik, občinski blagajničar, nedolžen, denar je ves v občinski blagajni,

vek mora pomagati sam in Bog mu potem priskoči na pomoč“, reče Janez Zorko.

„To je ravno. Pa zavedali se nismo. Bralna društva so zlata vredna, to rečem sedaj, ker sem zraven. Prej nisem imel miru pred Ivanko, dokler se nisem vpisal in jel zahajati k pogovorom“, reče Gorjak.

„Človeku se zdi svet lepši, odkar vem, da se mora spoštovati moj jezik ravno tako, kakor drugi. Tega načela, da več nočemo biti orodje drugih, se oprimimo in odpravimo pomanjklaje. Slovenske napise povsod in na prvo mesto na našem svetu. Pošte na Slovenskem dvojezične pečate, če pa kdo ni zadovoljen, pa samo slovenske. Zakaj pa na nemškem nimajo dvojezičnih?“ je govoril Kalin.

„Živio! ni vrag da bi ne dosegli“, reče Logar. „S takšnimi ščurki, ki se branijo slovenštine le brez pardona... Rečem pa, da se mi bo še na zadnji uri dobro zdelo, tako imenito smo napravili z nemčurškimi ščukami.“

Teden pozneje se je poročila Ivanka z Matejem, in mlada sta jela gospodariti.

Drugo pomlad so bile zopet volitve in izvoljen je bil enoglasno županom Matej, mladi gospodar. Z veseljem je sprejel načelstvo občine, vedoč, da ima kraj sebe njo, ki ga je tako lepo spravila na pravo pot, in da mu bo zvesta podpirateljica v vsem. In človek bi naj ne bil vesel na tem božjem svetu, ako mu pravi

niti vinjarja ne manjka. Radi tega je bil tudi oproščen od sodnije in tudi deželnih odborov zoper njega ni mogel najti lasu kake krivice. Simon Pušnik pa je tožil ovaditelja Šimona Švagana radi razžaljenja časti, ki je bil tudi obsojen.

Povrniti mora vse stroške in preklicati svoje neosnovane trditve v 14 dneh v slovenskem in nemškem jeziku. Značilno je, da je Šimon Švagan pri sodnji povedal, da je bil zapeljan k temu. Slišati je moral od g. sodnika, da naj ga vsaj sedanja skušnja izuči, da naj za druge svojega hrbita ne izpostavlja več nevarnosti in naj miruje!

S tem je gotovo dano zadoščenje toliko po nedolžnem preganjanemu in obrekovanemu g. blagajničarju Šimonu Pušniku. Mi mu čestitamo. Saj je zdaj jasno kot beli dan, kakih sredstev se poslužuje nemškutarska-štajerčanska stranka. Osramotili so se sedaj sami!

Trbovlje. (Velika delavska slavnost) se je vršila v nedeljo, dne 18. t. m., v Trbovljah. Lani ustanovljeno „Pazniško in delavsko podporno društvo“ je obhajalo blagoslovilje zastave. Na vse zgodaj je društvena godba z budnico naznajala delavski praznik. Pri dopoldanskih vlakih je društvo na kolodvoru pričakovalo goste, ki so prišli od blizu in daleč: iz Hrastnika, Dola, Zagorja, Celja, Litije itd. Družice so jih pozdravile ter jim izročile šopke. V dolgem sprevodu so šli potem društveniki v svojih rudarskih uniformah, domači, hrastniški in dolski gasilci z zastavo, družice i. dr. udeleženici z godbo na čelu v eno uro oddaljeno župnijsko cerkev.

Narodne zastave, lepi slavoloki s slovenskimi napisimi in gromenje topičev s Klečice jih je pozdravljalo. Duhovščina jim je šla naproti. Pred cerkvijo se je po kratkem nagovoru g. župnika vršilo blagoslovilje zastave in zabiljanje žrebljev med lepimi izreki. Kumovala je zastavi gospa Roševa, soproga župana in dežel. poslanca, zastopana pa svoji hčeri. Zastava je iz težke svile, zelene barve, bogato z zlatom okrašena; na eni strani ima podobo sv. Barbare, patronne rudarjev, z napisom: Sv. Barbara, prosi za nas! Na drugi pa rudarsko orodje (grb) z navadnim rudarskim pozdravom: Glück auf! — Na zdar! — Na dveh veličastnih trakih so imena kume in vseh družic. Zatem je bila pridiga in slovesna sv. maša. — Popoldan ob treh so se zbrali društveniki in gostje na zelenjem in zastavami okrašenem travniku gosp. Jagra (p. d. Parašuha) k živahnim in zanimivim veselicam. Za zabavo je skrbela društvena, dobro izvezbana godba in slavni pevski zbor celjskega slov. delavskoga društva, kateremu gre posebna hvala. Viharno odobranje je sledilo vsaki pevski točki. Vmes pa

zavest, da dela za svojce, ako vidi da mu zupajo, ako vé, da je ljubka ženica z njim ...

Nekoč so govorili, da se je usmrtila neka ženska in sicer se je vtopila. Pravili so, da je bila ona nekdanja preširna hčer odpadnika Izidorja, ona Toni, ki ni mogla videti Slovencev. Nikdo se ni zmenil za to. Kdo bo pa posvečeval spomine onim, ki sovražijo lastno kri. Kdor postane samomorilec je ali blazen, ali pa brezveren. In izdajice niso nikdar verne, toraj malokateri umre mravnim potom.

O Izidoru pa ni bilo več sledu ...

V Podlesju pa so se dvigali vedno višje in višje. Odpadništvo in izdajstvo je pojema in nadomestilo je ta mesta gorečnost, požrtvalnost in domovinska ljubezen. Pa ne samo na Podlesju, ampak po celem okraju je vstajal Slovan.

Blagor ti, mati Slovenija, blagor ti domovina mila, ker imaš take sinove in hčere, pripravljene vedno iti za te v boj, doprinesti katerokoli žrtev na žrtvenik tvoj. Blagor, blagor ti. Ne zgine rod, ki domovino svojo brani, nikdar ne zgine narod, kojega ščiti nebeška moč. Blagor tebi ljudstvo, ki ljubiš in se žrtvuješ za tvojo rodno grudo, za svoje svetinje, blagor ti, ki nosiš v duši tvoji vtisnjeni pečat ljubavi do vere in domovine ... Blagor ...

Tvoj bode venec zmage nekravate:
Naprej moj rod! — „Naprej zastava Slave!“

sмо slišali spodbudne govore društvenega predsednika in drugih. Navdušeni „živio“-klici so doneli zlasti g. Rebeku iz Celja, ki je posebno povdarjal stanovske in narodno samozavest med delavstvom.

Naravnost gauljiva je bila deklamacija 9 letne Hedvike Bajdove, ki je z nenavadno srčnostjo prednašala nalač za to slavnost prirejeno pesem. — Cela slovesnost se je vršila v najlepšem redu, tako, da policija in številno pripravljenoro orožništvo ni imelo niti najmanjšega posla. Ob 6. uri zvečer so društveniki spremili goste k večernim vlakom, in s tem je bila slavnost v glavnem končana. Rdečkarji so imeli ta dan glasen shod pri Lesjaku, kjer jim je pridigal Rinaldi. — Izpolnile se bodo besede, ki smo jih slišali v deklamaciji. Spominjal tega proslavljenja rad bo se vsak Trboveljčan.

Razne stvari.

Iz domaćih krajev.

Volilni shod v Središču. Dne 29. junija, na Petrovo in Pavlovo bo v Središču ob 1. uri popoldne volilni shod. Volilcem se bo predstavil državnozbor. kandidat g. Josip Šinko, župan v Središču. Razven njega še bodo govorili gg. drž. poslanec Robič, dr. Rosina in urednik Korošec. Ptujskim nemškutarjem je ta shod trn v peti, za to so tudi v „Štajercu“ začeli proti njemu pisati ter so isto številko poslali skoraj vsaki hiši v Središču. Toda vrlji Središčani s svojo znano razsodnostjo in značajnostjo visoko nadkriljujejo nemškutarske Ptujčane, katerim se gotovo ne bodo dali ujeti v nastavljeni zajanke, ampak dne 5. julija bodo šli vsi na volišče ter oddali svoje glasove svojemu županu g. J. Šinko.

Osebno vest. G. Ivan Šumenjak, davkar v Gornjem gradu je stopil v začasni pokoj.

Imenovanja na srednjih šolah. Profesor na državni gimnaziji v Mariboru Jul. Miklau (Nemec) je prestavljen na II. državno gimnazijo v Gradec, profesor na II. državni gimnaziji v Ljubljani g. Ignac Pokorn (Slovenec) je prestavljen na državno gimnazijo v Maribor, stalni učitelj dr. Edmund Wiesner (Nemec) je prestavljen od mariborske državne gimnazije na Sofijno gimnazijo na Dunaju. Za stalne učitelje na srednjih šolah so imenovani sledeči začasni učitelji: Jul. Krug (Nemec) na državni realki v Steyeru, za državno realko v Mariboru, dr. Jos. Jörg (Nemec) na državni gimnaziji v Lincu za državno realko v Mariboru in dr. Janez Mörtl (Nemec) na državni gimnaziji v Celovcu za državno gimnazijo v Mariboru.

S pošte. Poštni uradnik Otmar Škerjanc v Gradcu je imenovan za poštnega kontrolorja v Celju.

Umrla je v Gradcu dne 20. t. m. gospa Adolfini Hrašovec, soproga c. kr. okrajnega sodnika v pokoju.

Iz šole. Štirirazrednica pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. se razsiri v šestrazrednico, kakor tudi štirirazrednice v Ponikvi in v Puščavi v petrazrednice. V stolni pokoj je stopil šolski vodja v Plešivcih g. Jernej Pavlič.

Izpred sodišča. V soboto dne 24. t. m. se je vršila pred mariborskim okrajnim sodiščem obravnava proti posilinemcu Alojziju Podgoršeku, krojaškemu mojstru v Mariboru, ki je svojo nemško oliko kazal s tem, da je dne 4. t. m. brez povoda zmerjal in v cestni jarek pahnil staro gospo Nežo Pliberšek. Obsojen je bil na 24 ur zapora s trdim ležiščem.

Mariborske novice. S 1. julijem se ustanovi v Mariboru samostojni c. kr. glavni carinski urad v Tegetthoffovi ulici št. 64. Razven carine bo oskrboval ta urad tudi naslednje, dosedaj davkarskemu uradu odkazane posle: ves užitninski davek (za

pivo, žganje, petrolej, sladkor, meso, vino in mošt), upravo tobačnega monopola, soli, dovojenje za točenje žganja, zaloga kolekov, punčivni urad, zaloga različnih tiskovin in statističnih vrednostnic. — Vsa slovenska društva nameravajo prirediti dne 9. julija izlet v Št. Iij. — Sedaj so prijeli tistega človeka, ki je poskodoval Schillerjev hrast. Nemški listi pa o tem popolnoma molčijo, ker je prijeti Nemec. Tudi ne prekličejo svoje nesramne trditve, da so to storili Slovenci. Poštenosti ti listi ne poznajo!

Zavod za slepce. Z začetkom prihodnjega šolskega leta se sprejme v zavod za slepce več otrok od četrtega do dvanajstega leta. Letni prispevek ni visok in ubožni otroci se brezplačno sprejmo. Prošnje, katerim morajo biti priloženi krstni list, potrdilo o stavljenju koz, domovinski list, ubožno spričevalo in zdravniško spričevalo, da je otrok res slep, se morajo vložiti zadnji čas do konca julija na ravnateljstvo zavoda za slepce v Gradeu.

Kamnica pri Mariboru. Dvanajstorica mariborskih Nemcev, obstoječa iz dr. Schmiderer-ja in njegova sinova, dr. Rak in sin, dr. Duchatsch in nekaj drugih, je prišla v petek dne 23. t. m. zvečer na prijazni grič sv. Urbana. Zakurili so kres, spuščali rakete, peli nemške pesmi ter se posebno odlikovali s hajlanjem. Smešno! — Slovenci! Prihodnji torek, dne 4. m. srp. je predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Boste kaj vi kresili, posebno v zahodnem in severnem delu Maribora?

Sentpeterske novice. Zastrupil se je Franc Puntigam, viničar v Hrenci, dne 20. junija in je po tridnevnih mučnih bolečinah umrl. — Sentpeterčani se bodo dne 2. julija v velikem številu udeležili slovenske ljudske slavnosti v Mariboru, ker so se kot najblžji sosedji že iz dosedanjih priprav prepričali, kako krasna bo veselica.

Framske novice. Lani so vložile občine framske župnije po drž. in dež. poslancu dr. Miroslavu Ploj prošnje za dvojezični posredni pečat. Cez eno leto so vendar prošne rešene in sicer ugodno. Prej je bil napis: Frauheim b. Kranichsfeld, sedaj pa Frauheim-Fram. Slava vrlim občinam, hvala gospodu poslancu! — Pretečeni petek je zgorela viničaria Jože Sovičeva v Bukovcu. Viničarju je zgorel živež, obleka, dve kravi in štiri svinje. Zapalili so seveda zopet otroci! Urnim in spremnini framskim požarnim brambovcem se je zahvaliti, da požar ni uničil tudi sosednih viničarij. — Občina Loka, ki jo tako spremno vrla župan Fr. Štern, je sklenila samoslovenski uradovati in le slovenske donepise in vloge od oblasti sprejemati in reševati. Koliko takih občin imamo v mariborskem okraju? Gosp. urednik, naštejte jih! — Se te v na polji obeta obilno žetve, v vinogradih pa so trte tako obložene z grozdjem, da bi Kranjci rekli, če bi jih videli: to je grdo lepo! Baš sedaj so zadišali vinogradi, trta je v bujnem cvetu. Žal, da je vreme tako neugodno, kar tudi močno ovira spravljanje sena, katerega imamo tudi precej. Da bi nam ljubi Bog to vse dal, kar nam ponuja, potem si bo ubogi kmetič malo opomogel. — Železniška postaja Rače-Fram dobi slovenskega postajevodjo g. Končana. Eden sedanjih uradnikov ne zna besedice slovenski.

Ptujske novice. V prostorih ptujske čitalnice se v prvici dne 23. julija igra Deseti brat. Igra je dobro priučena! Prihite torek iz bližnjih in daljnih krajev poslušat Krjavljia, kako je samega vraka presekal na dva kosa. Na veselo svidenje! Pripravljalni odbor. — Na Ciril in Metodov predvečer se zažge velik kres pred šolo na Hajdini. — Trgovec z mešanim blagom H. Mauretter je napovedal konkurs.

Zimski učni tečaji za stavbne obrtnike na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani. Letos se prično zimski kurzi začetkom novembra v dveh letnikih in trpe do konca marca prihodnjega leta. V vsak letnik se sprejme le okoli deset učen-

cev. Sprejemni pogoji so: Starost najmanj 17 let, učno spričevalo za zidarski, ali tesarski ali kamnoseški obrt. Poduk je brezplačen, le pri vstopu je položiti 8 K vpisnine, za kar dobe obiskovalci vse risalne potrebščine zastonj. Slovenski sinovi, ki imajo učna spričevala, naj ne opuste prilike, obiskovati te tečaje, se pravočasno za sprejem zglasiti! Mi potrebujejo dobre mojstre, domačine pa mojstre med nami. Proč s tujevi!

Iz Hajdina. Tukaj je v petek, dne 23. junija poskusil samomor sicer občespoščovan gostilničar Blaž Osenjak; krogla mu je obtičila v vratu; nevarno ranjenega so morali hitro prepeljati v Gradec. Govori se, da so ga družinske razmere privede do tega nesrečnega dejanja. — Hudo nam tukaj nagaja vreme, in skoro vsakdanji nalivi so uničili silno veliko sene; da bi nam ljubi Bog poslal zopet solnca in lepih dnevov! Saj človek že skoro koraka ne more prestopiti, tako imenitne so naše občinske ceste; veste, gospod urednik, svetujem Vam, da sedaj ne pridete na sicer slavni Hajdin; obtičali bi na ravnem polju v blatu! Naši možje pa dremljejo. Ko se prebudijo, Vam zopet poročam!

V Remšniku je umrl 20. t. m. mnogozaslužni gospod Janez Bezjak, učitelj v pokoju. Služboval je tukaj kot učitelj od leta 1852 do 1882 in kot zelo priljubljen organist okoli 40 let. Opravljal je tudi vestno službo občinskega tajnika skozi 40 let, za kar mu je bila tudi podeljena častna svinjinja. Kako v obče spoščovan in priljubljen je bil rajni, pokazal je njegov pogreb, ki se je vršil na praznik presv. Rešnjega Telesa ob 4. uri popoldan. Od blizu in daleč prihiteli so njegovi prijatelji, znanci in nekdanji učenci, skazat mu zadnjo čast. N. v m. p.! — Dne 23. t. m. ob 2. uri popoldan prihrula je precej buda nevihta s točo, ki je posebno po vrtih naredila precej škode. Sreča, da ni na daleč okoli segla, kakor se sliši. Med nevihto je vdarilo v strelovod na župnijskem gospodarskem poslopju. Strela je šla po žici, potem po strešnem žlebu, od koder je odskočila v zid, tistega prodrla in prišla v podstrešje, kjer je vžgala. K sreči so bili ljudje hitro na mestu in so ogenj pogasili. Tako se je zabranil velik požar, ki bi bil lahko vpepelil vsa sosedna poslopja. Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

Slov. Bistrica. Adelsteinovo hišo je kupil g. Franc Krulc. Slovenebistriški Slovenci pridobili smo z g. Krulem podjetnega in dobrega gostilničarja zavednega in značajnega narodnjaka, o katerem smo prepričani, da ga ne bode nemškutarski duh, ki tukaj vlada, omamil in nam odtujil, kakor smo to doživeli pri marsikaterem tukajšnjem gostilničarju. Naši nasprotники imajo nevarno taktko, s katero so nam že mnogo škodovali, da namreč v začetku k vsakemu novemu gostilničarju pridno zahajajo in ga tako pridobijo za se, potem pa, ko so dosegli svoj namen, počasi izostajajo. Preverjeni smo, da g. Krulc ne bode šel tem lisjakom na limanice, da ostane zvest svojemu prepričanju in se mu ne izneveri, kakor je to storil Zupančič, kateremu se je v zadnjem času, odkar je voljen v občinski zastop, zdeleno celo potrebitno, spremeniti svoje lepo slovensko ime v spakedrani Suppantzschitsch. Dolžnost nas vseh je, da podpiramo g. Krulca in posebno še opozarjamо kmete v okolici, ki so naročeni na „Slov. Gospodarja“, da med svojimi znanci delujejo v tem zmislu. — V seji dne 26. t. m. okrajni šolski svet ni odobril sklepa krajnega šolskega sveta, s katerim bi se počitnice na tukajšnji šoli naj že 30. julija pričele, ampak je na predlog g. Petra Novaka prepustil odločitev občinam. Štigerjev predlog bo toraj propal, če le kmetske občine store svojo dolžnost.

V Ljutomeru je umrl dne 27. t. m. g. dr. Farkaš, tamošnji zdravnik. Pogreb vrlega narodnjaka in priljubljenega moža bo v četrtek, dne 29. t. m. popoldan. N. v m. p.!

Slovenska zmaga v gornjeradgonškem okraju. Pri občinskih volitvah v Trbovcih župnije Sv. Jurija ob Ščavnici 23. junija

so bili izvoljeni sami narodnjaki; bračkijancev niti eden ni izvoljen.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 21. junija smo materi zemlji izročili truplo blage vzgledne France Šafarič iz Galušaka. Spolnila še je le 26 let. Bila je nekaj časa kandidatinja pri č. usmiljenih sestrah, pa zavolj bolezni se je vrnila domu. Ko se je cutila zdravo, je prišla k č. sestram od sv. Križa v Konjice, tam se je prehladila, bolezen je hitro napredovala in jo spravila v grob. Po pokojni sestri žalujejo dobrí starisi, ena bogoljubna sestra in vrstnica; g. župnik je pri odprttem grobu spregovoril besedo: starise in sestro naj tolaži pobožno življenje pokojne France, vrstnica, mladenke naj posnemajo njen lep izgled. Mladenke dekliške zveze so ji na grobu zapele slovo: „Na grobu Marijinega otroka.“ N. p. v. m.!

Slomšekov dom na Slomu je kupil g. dr. Karlovšek v Celju.

Sprememba posesti. Zbornični svetnik v Ljubljani g. Fran Hren je kupil od tovarničkega ravnatelja Sitzenfreia na Sleziskem posestvo „Werndorf“ pri Vildonu v vinogradom v Šent Ilju nad Mariborom.

Leskovec v Halozah. Umrl je v Leskovcu v Halozah „Štajerčev“ pristaš trgovec in veleposestnik Baltazar Blodnik.

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. Umrl je dne 20. junija Jožef Lederer, edini sin krčmarice vdove Ane Steinbauer.

Nagla smrt. Pred par dnevi je v Rušah Mihael Moraus imel opraviti z rojem čebel. Pri tem delu je bil ob 11. uri dopoldne od čebele vpičen v bližini ušesa. Postal je po vsem obrazu črn in ob 2. uri popoldne je bil že mrtev. Vpičen je bil v veliko glavno žilo, krije potegnila želo seboj, ko pa je prišlo želo v pljuča, pa se je zapičilo. Tako je moral umrijeti.

Na Frankolovem so v pondeljek, dne 19. t. m. slovesno uložili temeljni kamen za novo šolsko stavbo.

Ormoški dr. Delpin v škripcih. Dr. Delpin, odvetnik v Ormožu, sin slovenskega očeta, je velik Vsenemec. Kot tak je tudi z vsemi močmi delal na to, da se Vsenemcem ohrani glasilo „Ostdeutsche Rundschau“, ki se je takoj izpočetka nahajalo v hudih dearnih zagatah. Da se mu zagotovi obstoj, je 16 delničarjev tega lista, med njimi tudi dr. Delpin, jamčilo tiskarni, v kateri se je tiskal, tiskarske stroške v znesku 150.000 K. List se ni mogel držati in je prenehal izhajati, dotični tiskarni pa je ostal dolžan še 44.699 kron. Sedaj je tiskarna za to svoto tožila onih 16 delničarjev, ki so za list jamčili. Tožen je seveda tudi dr. Delpin, ki se sedaj grozno jezi, da je šel na limanice svojemu prijatelju Wolfu, ki je bil izdajatelj in odgovorni urednik „Ostdeutsche Rundschau“, ter podpisal jamstveno pogodbo. O izidu budem poročali.

Ormož. Dolgo je že, kar ste dobili zadnje pismo iz Ormoža. In tukaj je sedaj zopet nekaj novega. Ormoški posilinemci zidajo peti razred k svoji mučilnici. To je grozno! Slovenci, zavedajte se! Ne bodite vedno v temi nezavednosti! Zdaj pa še nekaj. Dne 30. junija bode volitev občinskih odbornikov. K tej volitvi pridite v velikem številu, da bo zmaga na naši strani!

V Ormožu je 22. t. m. pri kopanju v Dravi utonil kleparski vajenec Ivan Paterčevič iz Marušovec.

Sv. Jurij ob juž. žel. je doslej s svojo kmečko okolico tvoril eno občino. Tržani so vsled neenakih razmer z vasmi zahtevali svojo lastno občino. Štajerski deželni zbor je tej želji udovoljil v seji dne 29. dec. 1804 in letos dne 7. maja je cesar ta sklep uveljavil.

Vol je nabodel na svoje rogove posestnika Matija Pogorelec iz Sp. Dolič. Kupil je na sejmu pri Sv. Urhu par volov. Domov grede pa ga je eden vol zabodel v hrbet in ga močno ranil.

Nesreča. V Sv. Florijanu pri Šoštanju je hlapec Franc Plaskan prišel z roko na cirkularno žago in si je roko skoro odžagal.

Strašne smrti je umrl v Hrastniku v nedeljo, 18. t. m., 18 letni rudar Anton

Platinošek, doma od Sv. Vida pri Grobelnem. O polnoči je po neprevidnosti s hantom vred padel v globoki rov in bil pri priči mrtev. Prenesli so ga v mrtvašnico v Trbovlje.

Strela je ubila v radgonski okolici 14-letno hčerko gostilničarja Mariča. Strela je udarila v gostilno. — V pondeljek, dne 19. t. m. pa je strela ubila pred Sv. Jurjem ob juž. žel. mlado deklico, ki je med viharjem tekla čez cesto.

Graščino Grmovje (Hofrain) pri Veliki Piresici v celjskem sodnem okraju je kupil od grofinje Sermage g. Hans Jeschounig (Frvega).

Celjske novice. Na željo Braslovčanov je „Celjski Sokol“ preložil svoj izlet v Braslovče na 2. julija. — 28 gojencev tukajšne orgljarske šole je priredilo dne 26. t. m. svojemu učitelju dr. Pegau slovesno podoknico in sicer v zahvalo, ker na zavodu že sedem let v občinskem tajništvu in latinščini brez vsake odškodnine poučuje. Res, hvale vredno! — Mestni svet je sklenil, da ustanovi na dekliski meščanski šoli nemško deklisko nadaljevalno šolo. S poukom bodo pričeli že v prihodnjem letu. — V nedeljo popoldne je „Delavsko podporno društvo“ svojim udom priredilo poučno predavanje pri Skalni kleti. Pri mnogočtevni udeležbi raznih stanov je razpravljal znani socialdemokraški profesor dr. Lončar iz Ljubljane o razvitku delavskega vprašanja. Govoril je tako previdno, kako je sedanje socialno vprašanje nastalo, ne da bi se podal sredstev, kako bi se dalo rešiti.

Vitanje. Tukajšnje fužine in tovarno za izdelovanje kos je opustil sedanji podjetnik. Četudi žid, je bil delavec vendor naklonjen in pravičen. Sedaj najbrže odide tudi več delavskih družin, ki pa niso bile sreča za ta kraj, ker so se najbolj one udajale protestantizmu. Pred kratkim je njih verski vodja razdeljeval krioverske knjižice. O njem in o lepih naukah ljubeznivega pastorja se bomo o priliki nekoliko več bavili.

V Št. Andražu pri Velenju bo dne 2. julija, ako Bog da, prav veselo. Novoustanovljena ščanstnska narodna godba, ki si je vedela pridobiti v kratkem času splošno priznanje, bo polnočtevna, 24 mož, sodelovala pri cerkveni slavnosti, ko se bo obhajala tukaj „lepa nedelja.“ Popoludne ob 3. uri bo predila koncert v gostilni „pri Tonču“. Na veselo svidenje!

Brežiške novice. Naprošeni smo objaviti, da trgovec s knjigami, papirjem in galantirjskim blagom g. Ant. Umek v Brežicah ni te obrti odpovedal, kakor je pomotoma v uradnem listu z dne 15. junija t. l. razglašeno, temveč izvršuje isto prej kot slej v enaki meri.

Državna podpora za brežiško glavarstvo. Znano je iz poročil iz dejelnega in državnega zbora, kako veliko škodo so trpeli leta 1904 vsled toče in drugih uim posestnik po mnogih občinalih brežiškega glavarstva. K temu je prišla še druga velika nezgoda: v občini Globoko se je moralo zapreti še le pred 20 leti pozidano šolsko poslopje in mora občina postaviti novo šolo, ker je zdaj brez vsakega šolskega poduka okoli 200 otrok. Gospod okrajni glavar je dobil od c. kr. namestnije v podporo prizadetim občinam, med katere se mora sprejeti tudi Globoko, državni znesek z 3000 kronami. Za dan 26. majnika t. l. je sklical nekatere zaupnike iz celega glavarstva, katere je vprašal, kaj naj storiti s tem zneskom. Zaupni možje so strmeli, kako je mogoče, da namestnija temu tako hudo prizadetemu okraju nakloni tako majhno podporo. Sklenili so, namestnijo zaprositi, naj kot podporo poslje vsaj še 10.000 kron; vsaj je državni zbor dovolil ravno za ponesrečence leta 1904 jako obilno podporo. Ces. kr. okrajni glavar vabi zaupnike k novi seji ter javlja, da je namestnija vposlala novi znesek z 7300 kronami. Skupaj se bo toraj razdelilo 10.300 kron. No, vsaj nekaj!

Gornje Trbovlje dobe vendor enkrat svojo pošto. Slišimo pa, da hoče nek veljak

spraviti na to mesto neko Nemko, ki ne zna besedice slovenski. Pazite torej, da dobi domačinka-Slovenka, ki tudi prosi za to mesto, ta urad v roke.

Topničarski polki še niso odšli na vaje v Krško, ker tam razgraja nalezliva bolezen miliarija.

Zgodovinska knjižnica. „Zgodovinsko društvo za Sloven. Štajer“ je ravnokar začelo izdajati še drugo objavo: „Zgodovinsko knjižnico.“ V majhnih zvezkih in v poljudni obliki, pa vendor znanstveno, želi podajati širjim slojem pouk o zgodovini sploh in posebej o južnoštajerski. Prvi oddelek bo obsegal pomožna znanstva: navod za spisovanje kronik, za ureditev arhivov, za predzgodovinske izkopine, za narodopisno zbirko itd. Drugi oddelek bo obravnaval gospodarstveno, tretji pa politično zgodovino Južne Štajerske. Prvi zvezek, ki je ravnokar izšel, podaje navod, kako je spisavati krajevne kronike. Obsega 42 str in stane 20. Dobiva se pri „Zgodovinskem društu“ in „Zvezni tiskarni“ v Celju, naročila pa oskrbuje tudi Cirilova tiskarna v Mariboru. Ako se oglaši dovolj naročnikov in kupcev, bodo naslednji zvezki izhajali v kratkih presledkih.

Koliko se je lansko leto na Štajerskem pridelalo vina? Na Štajerskem se je lansko leto pridelalo 671.304 hl vina. V celi Avstriji pa 4.483.767 hl vina. Na Štajerskem torej več kot eno sedmino.

Cerkvene stvari.

Prem. knez in škof so se odpeljali včeraj, dne 28. t. m. v slovenebistiško dekanijo delit sv. birmo.

Duhovske vesti. Župnijo Sv. Lenart v Slov. gor. je dobil veleč. gosp. Jožef Janečekovič, kaplan pri Sv. Križu pri Slatini. Umeščen bo 1. julija v Mariboru, 2. julija pa pride na svojo faro, kjer ga bo dekanijski upravitelj, g. dr. Suhač, ljudstvu predstavl.

Za češčenje presv. Srca Jezusovega se je ravno te dni dotiskala molitva do presv. Srca, naslanjajoča se na obljubo božjega Vzveličarja, ki jih je dal blaženi Marjeti Alakok. Na prvi strani je krasna podoba presv. Srca, na drugi, tretji in četrtri strani pa je molitev. Tiskana je v velikosti molitvenikov. Naroča se v zavodu šolskih sester v Mariboru. Posamezni komad stane 2 vinarja razven poštine; 50 komadov pa stane s poštino vred 1 krona.

Poročilo o delovanju družbe vednega češčenja za lavantinsko škofijo. Ta družba je obhajala dne 12. junija t. l. z otvoritvijo letošnje razstave že svojo triindvajsetletnico. Njen namen je pospeševati češčenje presv. Rešnjega Telesa ter uboge cerkve oskrbovati s potrebno cerkveno obleko in opravo. Ta namen doseči, se je družba letos posebno trudila. Dokaz temu je bila bogata razstava cerkvene obleke, katero so izdelale blage gospe in gospodične s sodelovanjem če. šolskih sester. Društveniki in dobrotniki so darovali v pretečenem letu za družbo 6406 K 93 v. Visokorodne gospe grofica Marija Nugent-Palavicini in baronica Marija Warsberg ste darovali dve krasni popolni mašni obleki oziroma tri dragocene, prazniške stole. Veliko so izdelale tudi društvenice novoustanovljene Marijine družbe učiteljic. Vsem blagim dobrotnikom bodi tem potom izrečena prisrčna zahvala. V društveni matici je zdaj vpisanih 23.120 udov. Zadnje leto jih je pristopilo 627. — V pretečenem letu se je posebno povspešilo češčenje presv. Rešnjega Telesa, ko se je uvedla po naročilu prevzetenega nadpastirja po župnijah lavantinske škofije večna molitev. Božji Vzveličar bode to delo gotovo bogato poplačal s svojim obilnim blagoslovom. V spomin na vpeljavo večne molitve je družba vednega češčenja dala napraviti lepo podobo zadnje večerje velikega umetnika Leonarda da Vinci, ki se bo razposlala z letnim poročilom po lavantinski škofiji.

Vitanje. Na praznik sv. Rešnjega Telesa se je lepa procesija vila po dolgi poti skor

skozi celi trg in vas. Pot in tudi postaje za sv. evangelije so bile primerno ozaljšane. Ker se pa Vitanje hoče pričevati med večje kraje in tudi preslavoznani občinski odbor povzdiguje glavo precej visoko, bi bilo primerno in vzpodbudno, da bi se procesije zgledno udeležil tudi kakšen znamenitejši občinski odbornik. Pri drugih znamenitejših prilikah bi bili in so radi vselej častno udeleženi. Seveda je neizogibno potreba, da se procesije vsak udeleži spodbodno kot veren kristjan. Ali v tem grmu tiči zajec? Žal, da so iz neke boljše hiše, katere člani so ugledni in tudi nekaj spoštovanja vredni, skozi okno na mimo idočo procesijo gledale pokrite moške glave celo s svalčicami v ustah. Zelo pa so povzdigovali praznik in slovesnost trški streli. Že prejšnje popoldne in na praznik celi dan so streli, kakor da bi bili v rusko japonski vojski. Od samega gromenja se je podrl visok stolp starega gradu ter sta počili dve hiši: graščina in Šulferanjska šola. Vrli streli po končanem delovanju niso popivali, ne razsajali, ne se kregali in ne pretepali, ampak kakor pametni mladeniči so se nekoliko poveselili, potem pa šli mirno k zaslžnemu počitku. Mladenci drugih občin, vidite in slišite?

Društvena poročila.

Velika narodna veselica v Mariboru. Dne 2. julija ob 3. uri popoldne se prične v Mariboru v vseh prostorih Narodnega doma velika narodna veselica. Vse, kar je slovenskega v Mariboru in okolic, bo ta dan v Narodnem domu. Trdno pa upamo, da bo tudi iz bolj oddaljenih krajev udeležba obilna. V vrtu se že vzdignejo diven cvetlični paviljon; pevski oder je postavljen; vinsko razstavišče je dogotovljeno; imejitelja kašperl-gledališča in različnih nestvorov, odposlana od cirkusa Barnum in Bajlej, sta dospela že v Maribor; v podzemeljskih prostorih je nastal naenkrat krasen gozd, v kojega senci se bo točila rujna vinska kapljica; kos Postojnske jame se je prenesel po umetnikih v naš Narodni dom; odposlanci češkega naroda bodo odprli posebno pivotočarno; iz vseh krajev slovenske domovine so dospeli narodni trgovci semkaj, da si postavijo reklamne šotorje; skratka, dne 2. julija bo v Narodnem domu v Mariboru tako živahno, pisano in veselo življenje, da bo vsakemu do smrti žal, če se te veselice ne udeleži. Zato pa, Slovenci, dne 2. julija na svidenje v Mariboru!

Slovenski vseučilišniki iz Gradca. Odposlanci vseh treh slovenskih vseučiliščnih društev „Zarja“, „Tabor“ in „Triglav“ se bodo udeležili dne 2. julija velike narodne veselice v Mariboru.

Mariborski in okoliški Slovenci. V nedeljo, dne 9. julija t. l. prirede mariborski in okoliški Slovenci izlet v Št. Ilj v gostilno g. Fr. Celcerja. Vabimo in prosimo Vas najujudnejše, da se istotako pridružite izletnikom! Osobito pa prosimo, da se odzovejo pevci polnočtevnilo našemu vabilu! Namen izleta ni le razveseljevanje, temveč mi hočemo videti kraj, kjer bijejo najvralejši sinovi naroda slovenskega za svoj in vsega Slovenstva obstanek najkrutejši boj z najpodlejšim in najnevarnejšim sovražnikom Slovanstva, in Slovenstva posebej! Na šentiljskih tleh se hočemo učiti ljubiti slovensko domovino! Toraj na svidenje v Št. Ilju 9. julija! Živijo! Pravljalni odbor.

„Celjsko pevsko društvo“ priredi v sredo, dne 28. t. m. skupen izlet v Zagreb in uprizori tam ob 8. uri večer velik koncert v prid „Družbi sv. Cirila in Metoda“. Mešan zbor šteje 70 oseb.

Poročilo rednega občnega zбора „Podpornega društva organistov“, kateri

se je vršil dne 8. junija t. l. v Celju. Na zgoraj omenjeni dan vršil se je občni zbor „Podpornega društva organistov“. Udeležba ni bila obilna, vendar pa je bilo navzočih potrebo število udov, da se je lahko zborovalo. Razven Štajercev so bili zastopani organisti tudi iz Koroškega, Hrvaškega in celo iz Ogerskega (Čakovec), kar nas je posebno razveselilo. Le iz Kranjskega ni bilo nobenega! Začel se je občni zbor s slovesno sv. mašo, katero je služil v župni cerkvi g. dr. Somrek. Petje je preskrbel gosp. K. Bervar, vodja orgljarske šole v Celju. Pela se je Gruberjeva jubilejna maša. Nad vse pa nas je iznenadil koncem maše veličastni Hallerjev Tu es Petrus za možki zbor. Tako po maši se je pričelo zborovanje. Ker je bil prejšnji predsednik zadržan, je zborovanje otvoril g. Bervar. Pozdravil je navzoče in prešel k dnevnu redu. Tajnik Fr. Klančnik je poročal, da je društvo imelo pretečeno leto 59 udov. Izstop je naznanil eden ud. Odbor je imel dve seji. Društvo je založilo zvezke „Tantum ergo“, katere je društvu poklonil g. Bervar. Te so sedaj društvena last. Dobijo se še pri „Podpornem društvu org.“ po 70 v izvod. Društvo je posredovalo svojim udom v zadavi služb z uspehom v dveh slučajih. Tudi je društvo vstopilo v c. kr. poštni čekovni račun. S tem bo udom olajšano vplačevanje. Blagajnik Jakob Škrabar poroča, da ima društvo v gotovini 734 K 41 v. Veliko več bi lahko bilo, ko bi vsi udje redno plačevali in ne ostali dolžni. Društvo je na novo pristopilo 11 udov. Nato se je volil novi odbor. Izvoljeni so bili sledeči gg.: Karel Bervar, mestni organist in vodja orgljarske šole v Celju, predsednik; Ivan Ocvirk, org. pri Sv. Juriju ob juž. žel., namestnik; Jakob Škrabar, org. v Grižah, blagajnik; Franc Klančnik, org. v Šmartnem na Paki, tajnik; Valentin Raztočnik, org. v Mozirju, namestnik; Josip Remic, org. v Soštanju, Franc Jarh, org. v Petrovčah, Dragotin Zelič, org. v Šmarjah pri Jelšah, odborniki; Anton Cobal, org. v Št. Andražu pri Velenjem, Florijan Venišek, org. na Rečici, Jakob Kurnik, org. pri Sv. Lenartu v Slov. gor., namestniki; Leopold Kunst, org. na Polzeli in Josip Pichler, org. v Konjicah, pregledovalca računov. Nato se je novoizvoljeni predsednik zahvalil vsem navzočim, da so se potrudili in udeležili tega občnega zборa, dasiravno so imeli nekateri daljno pot n. pr. iz Pliberka (Koroško) in celo iz Čakoveca na Ogerskem. To je veselo znamenje in to nam naj služi v spodbudo. Ako bomo vsi tako raynali, potem bode to društvo gotovo lepo uspevalo. Toraj dragi tovariši, kateri še niste pristopili k „Podpornemu društvu organistov“, kličemo Vam: Ne odlašajte!

Nova kmetijska podružnica se je vstanovila 22. junija na Vidmu. Njen delokrog obsega župnije Videm, Reichenburg, Zdole, Sromlje in Artiče. V predsednika je izvoljen g. Jakob Dolšek, c. kr. major v pokoju. Zraven njega so v odboru še štirje gospodje iz Vidma in po eden iz Rajhenburga, iz Zdola, iz Sromlja in iz Artič. V imenu kmetijske družbe v Gradcu je bil navzoč g. Jelovšek, deželni potovalni učitelj za živinorejstvo. Z lepimi besedami je navduševal g. Jelovšek v obilnem številu zbrane posestnike, naj se združijo, ker le z združenimi močmi morejo dosegiti zboljšanje svojega stanu. Novovstanovljenu društву želimo najboljše vspehe.

Skupen izlet so priredila katol. slov. akademična društva dne 13. junija t. l. v Korneuburg pri Dunaju. Udeležila se ga je „Danica“ skoro polnoštevilno, bratsko društvo „Zarja“ iz Grada po 4 zastopnikih in društvo „Hrvatska“. Izlet se je vsestransko izbrano obnesel. Navdušena slovenska pesem, ki se je razlegala po nemškem mestu, je sicer vzneimirila „korneuburške pilharje“, ki so menda v strahu, da ne bi slovenska pesem vzel Korneuburgu nemškega značaja, izkušali vprizoriti malo demonstracijo, a to izletnikom ni posebno kazilo veselja, saj je bil to prvi pot, da so si člani vseh treh društev segli v roke.

Iz drugih krajev.

Norvežka dežela, kjer so odstavili kralja švedskega je gorata. Meri 319.797 kvadratnih kilometrov in ima tri četrtine neplodne zemlje. Kar je dobre zemlje, jo po štirih petinah pokriva gozdovi. Ostajajo torej le še 4 odstotki površine za poljedelstvo. (V švedski je nasprotno, 12 na Danskem celo 76 odstotkov ugodnega zemljišča za poljedelstvo). Zato je tudi Norvežka jako redko obljudena. Leta 1897. so našeli samo 2,110.000 prebivalcev, dočim jih je leta 1898. imela Švedska 5,062.918. Prebivalstvo se peča bolj z živinorejo, nego li s poljedelstvom. Živinoreja je sedaj glavni proizvod kmetijstva. Z ribištvom na morju se obmorsko prebivalstvo sedaj ne peča več tako intenzivno, kakor v prejšnjih časih. Tudi z rudarstvom se bavi velik del prebivalstva. V poslednjih desetletjih se je pa zelo razvila trgovina, zlasti pomorska. V obrtih Norvežani niso še znatno napredovali, vendar se je v poslednjem času tudi ista dvignila. Kar se tiče dušnega napredka, ne zaostajajo Norvežani za Švedi in Danci. V Kristianiji imajo Norvežani vsečilišče, ki vživa izvrsten glas; in tudi srednjih šol imajo dovolj. Dežela je v šolskem letu 1899—1900 imela 14 državnih, 42 občinskih in 28 privatnih srednjih šol. Nižji ali ljudskih šol je bilo v deželi nad 8000. Tudi na slovstvenem polju se zamorejo Norvežani ponašati z znamenitimi deli. Pri podatkih iz leta 1899. sestoji vojna sila Norvežke iz 19.700 mož pehote in 20.000 deželne brame; norvežka mornarica pa šteje 51 ladij. Med temi je 8 križark z 221 topovi in 6000 možmi. Švedska je imela po ravno omenjenih podatkih leta 1897. armado 27.455 mož pehote in 5269 mož konjeništva, 4100 mož topništva, skupno vseh čet 38.976 s 186 poljskimi topovi. Razun teh je še 233.000 reservistov in 180.000 mož črne vojske. Flota je leta 1896. štela 64 ladij s 300 topovi, med temi 16 oklopnih ladij, s 5000 mož posadke.

Gospodarske stvari.

Mlekarski tečaj. Na učnem zavodu za mlekarstvo v Kleinhof Tapian na Pruskiem se bo vršil od 7. avgusta do 2. septembra t. l. mlekarski tečaj. Na tem zavodu pride vsaki dan mleko 1600 krav v predelovanje. V bližini je tudi velika c. kr. žrebčarna, katero si lahko udeleženci ogledajo. Šolnina za tečaj znaša 50 mark, (60 K).

Društvena naznanila.

Iz Ptuja. Vabilo. Učit. društvo za ptujski okraj priredi v četrtek, dne 6. julija t. l. izlet v Vurberk s sledenim vzpredom: I. Zborovanje ob pol 11. uri dop. v tamošnji šoli, a) Zapisnik. b) Društveno poročilo. c) Volitev delegatov za „Zavezo“ in „Lehrerbund“, č) Ogledovanje gradu, d) Nekoliko o vurberški kroniki. Podavatelj g. Žiber. e) Učiteljev boljša bodočnost v doglednem času, migljaji. O tej točki govori velik prijatelj učiteljstva, f) Slučajnosti. II. Skupni obed 1 K 20 h ob 1. uri popoldne. III. Prosta zabava, petje, godba. Kdor se želi udeležiti obeda, naj blagovoli naznani šol. vodstvu v Vurberku vsaj do 5. julija t. l. Spoštovane tovarišice, cjenjeni tovariši! Učit. društvo je ogledalo v okraju delujočega učiteljstva, torej kolikor mogoče vsi na noge. Naša čast in stanovska dolžnost zahtevate to! Na veselo svidenje v Vurberku! P. n. podporne in redne člane in druge šolske prijatelje na ta izlet uljudno vabi J. Kopić, t. č. pred.

Slovensko čebelarsko društvo za Spodnje Štajersko priredi v nedeljo, dne 2. julija t. l. ob pol 4. uri popoldne čebelarski shod pri Sv. Urbanu poleg Ptuja v gostilni g. Colnarja. Društveni potovalni učitelj g. Juranič bo predaval o čebeloreji ter svoje nauke praktično razkazoval pri Colnarjevem čebelnjaku. Čebelarji se vabijo k številni udeležbi.

Kmetijsko društvo na Stari cesti priredi v nedeljo, dne 2. julija popoludne po 5. uri v Vrablovi gostilni na Kamenčaku veselico petjem mešanih in moških zborov, deklamacij in gledališko igro „Oreh“. — Prijatelji posetite nas v obilnem številu!

Bralno društvo v Cezanjevcih priredi v nedeljo, dne 9. julija v gostilni g. Iv. Slaviča na Kamenčaku tombolo. Začetek ob 4. uri popoludne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico priredita dne 9. julija slavnost (koncert) s petjem, tamburanjem, deklamacijami itd. Čisti dobiček je namenjen družbi.

Književno poročilo.

„Prijatelj otroški, Veselje anglejsko, Kindesherz himmelswärts“, zelo priljubljene knjižice za šolsko mladino, naj se še samo do 10. julija t. l. naročajo pri dr. Jos. Somreku, katehetu v Celju. Ker nastopi po 10. juliju daljše potovanje, se bodo omenjene knjižice dobivale samo v prodajalnici kat. tiskovnega društva v Ljubljani, v Cirilovi tiskarni v Mariboru in v Zvezni trgovini v Celju. „Prijatelj otroški“ stane potem: oblika A 16 v, oblika B 34 v, oblika C 36 v. Partitura „Vešelje angleško“ stane s poštnino vred 56 v.

Za katol. del. društvo v Puščavi je daroval č. g. župnik Gašper Zrnko 7 K. Hvala!

Listnica uredništva: Poljčane: Dne 2. julija je velika slavnost v Mariboru in za ta dan vas vabimo na našo veselico! Pozdrave. — S. Lovrenc nad Mariborom. Na Vaše vprašanje izvemo: Ribljenje v potokih „Slepnic“ in „Prezih“ s pritki vred, župnije Sv. Lovrenc nad Mariborom je star, v pisana pravica gg. županov (za Slepnic) in župnikov (za Prezih) trga Sv. Lovrenc nad Mariborom, ki to pravico tudi izvršujejo. — G. Kovacič, Dobrava: Ne, dosedaj je izsel še samo en zvezek knjižnice „Pod lipo“. — Planinska vas: Začetek nam ni prav razumljiv in ne vemo kaj mislite! Ali se naslednje, kako se ga je nasrkal, da dokazati? Ali je znan kot pjanec? Pozdravljeni.

Loterijske številke.

Linc 24. junija: 66, 3, 46, 56, 37.
Trst 10. junija: 8, 9, 19, 28, 64.

Tržne cene

v Mariboru od 17. junija do 24. junija 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		17	—	17	80
rž	14	—	14	80	
ječmen	13	60	14	40	
oves	16	—	16	80	
koruza	17	60	18	40	
proso	21	—	22	50	
ajda	18	—	18	80	
zeno	4	80	5	40	
slama	3	80	4	20	
		1 kg			
fižola		—	20	—	28
grah	—	40	—	48	
leča	—	36	—	64	
krompir	—	9	—	10	
sir	—	36	—	40	
surovo maslo	1	50	1	54	
maslo	2	—	2	40	
špeh	1	48	1	52	
zelje, kislo repa, kisla	—	—	—	—	
		1 lit.			
mleko	—	18	—	20	
smetana, sladka	—	40	—	56	
" kisla	—	60	—	72	
		100			
zelje	—	—	—	—	—
		glav			
jajce	—	6	—	—	—
		1 kom.			

Vabilo

na

izvanredni občni zbor
Okrjne posojilnice v Ljutomeru,

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 9. julija t. l. ob 8. uri dopoldne
v Fran Josipovi šoli v Ljutomeru.

Dnevni red: 1. Sprememba pravil. 2. Volitev načelstva, nadzorstva in cenilne komisije. 3. Razni predlogi. — Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, bo se vršil v nedeljo, dne 16. julija t. l. ob 8. uri dopoldan v istih prostorih in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri bo v smislu § 35 odst. 2. društvenih pravil veljavno sklepal tudi ne oziraje se na število navzočih zadružnikov.

Okrjna posojilnica v Ljutomeru,
dne 25. junija 1905.

461 1—1

Načelstvo.**Vizitnice**

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Josip Volčič,

mizar

Maribor Šmiderjeva ulica štev. 3, Maribor

se priporoča častitemu občinstvu v izdelovanju vseh v to stroko spadajočih del, kakor pohištvo v vsakem sloju od najfinnejšega do najpriprostejšega izdeljka, kuhinjsko opravo, opravo za prodajalne in pisarne, vsakovrstno delo za stavbo in vsa v to stroko spadajoča popravila.

Demetrij Glumac,

kotlarski mojster

Kaserngasse 13. MARIBOR Kaserngasse 13.

priporoča svojo veliko zalogo

Kotlov,

najboljših

čistobakrenih

301 10—9 brizgalnic itd.

Prevzame tudi popravila,
katera izvrši točno in po ceni.

Filialka v Celju: Gračka ulica štev. 28.

Zamenja se

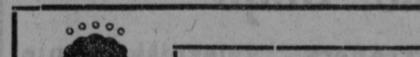
5 davka prostih najemninskih hiš v Mariboru, ki imajo skupaj vrednost 200.000 K., z lepim gozdom, na katerem ni nič dolga. Ponudbe stavbinskemu mojstru Francu Derušek v Mariboru. 412 4

Izjava.

Izjavim, da župan pri Sv. Jerneju ni ogoljufal okrajnega ubožnega sveta za 8 K., da je to laž, pripoznam in obžalujem svojo zmoto, da sem to govorico jaz med ljudi raztrošil. Zato prosim župana za odpuščanje. 456 1—1

Ličenca, 26. jun. 1905.

V. Sternšek.

Krasne**krajevne razglednice**lično in fino izdelane
priporoča**tiskarna sv. Cirila**
v Mariboru.Cena 1 komad 10 v, prodajalcem znaten
popust.**MALA OZNANILA**Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanj
objava 45 v.Vsaka beseda
stane 2 v.Večkr. objava
pe dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnštvo
se mora znak za odgovor pridejati.**Proda se.**

Nova hiša švicarskega sloga, 10 let prosta davka, s 4 sobami, 2 kuhinji, kletjo, prijaznim rožnim vrtom in vrtom za sočivje, primerna posebno za gospode penzioniste, se po nizki ceni proda v Studenih pri Mariboru št. 186. 439 3—3

Novozidana hiša, deset let davka prosta v Novi vesi pri Mariboru, z dvemi stanovanji, gospodarskim poslopjem, kuhinjo za pranje, kletjo, vrtom, vodnjakom, svinjskim hlevom se proda iz proste roke po zelo nizki ceni. Naslov pove iz prijaznosti upravnštvo tega lista. 450 3—2

Mala, novozidana hiša, v bližini južnega kolodvora, obstoječa iz 3 sob in 2 kuhinj, čez pol orala zemljišča ter vse, kar h gospodarstvu spada, se proda za 3200 gld., 1200 gld. ima posojilnica dobiti. Naslov pri upravnštvo lista. 457 2—1

Lepo posestvo, obstoječe iz gospodarskega poslopja s 4 sobami, lepega vrta, lepih brajd in $\frac{1}{4}$ joha njiv, 10 minut od Maribora ob velikem potu v najboljšem stanju, se po ceni proda. Natančneje pri Miha Črnčič v Mariboru, Urbanigasse št. 11. 453 3—1

Dober zasluzek! Na račan se da gostilna, kjer se vino in žganje toči in bi najbolj ugajalo za kakšnega krojača ali čevljarja. Najmanj 200 K. je treba kavcije položiti. Več se izve pod naslovom: Dober zasluzek št. 150, poste restante Šoštanj. Štajersko. 421 2—2

Dobrodoča gostilna v Rajhenburgu, z vsemi pripravami kakor tudi z gospodarskim poslopjem, se da takoj v najem oziroma na račun. Zraven tega se še dobi dobro obdelano polje. Ta gostilna stoji na najbolj primerinem prostoru celega trga, zlasti ker se tuk hiše nahaja živinsko sejmišče, kojih je 6 v letu. Odda se radi preseljevit. Kdor reflektira, naj takoj vpraša ali si ogleda pri lastniku Avgust Senica v Rajhenburgu. 454 2—1

Proste službe.

Kovaški pomočnik se išče, kateri zna konje podkovati, tisti se ako hoče konje naučiti rezati, (kostriren) lansko leto se je v mojem dvorišču 430 konjem rezalo. Plača po zaslugi 5—7 K na teben, hrana in stan. Kteri hoče iti naj se oglesi pri A. Zupančič, kurschmid, Bosna, Krupa, Bosna. 320 4—3

Sprejme se v trgovino z mešanim blagom J. Polanc v Petrovčah učenec poštenih starišev, dobro šolsko izobrazbo ter več slovenskega in nemškega jezika. 444 2—2

Za službo cerkvenika se priporoča velečastitim cerkvenim predstojništvom na kako dekanjsko ali mestno župnijo oženjen mož, 35 let star brez družine, z dolgoletnim spričevalom. Žena je perica in šivilja. Zna dobro tudi cerkveno plateno obleko delati. Oba zmožna slovenskega in nemškega jezika. Naslov pri upravnštvo. 436 3—3

Minarskega učenca sprejme v učenje na 3 leta Jakob Zadravec, lastnik paromlina v Središču. Učenec dobiva razmerju učne dobe primerno mesečno plačo. 462 1—1

V najem se da.

Dober zasluzek! Na račan se da gostilna, kjer se vino in žganje toči in bi najbolj ugajalo za kakšnega krojača ali čevljarja. Najmanj 200 K. je treba kavcije položiti. Več se izve pod naslovom: Dober zasluzek št. 150, poste restante Šoštanj. Štajersko. 421 2—2

Mlad kontorist, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi svojo sedanje službo premeniti v kako večjo trgovsko pisarno. Ponudbe se pošljajo pod „Kontorist“ upravnštvo lista. 459 1—1

Več izurjenih pomočnihov sprejmem tako v trajno delo ter par učencev v pouk. Ivan Intihar, kolarska tvornica na Igu pri Ljubljani. 460 1—1

Razno.

Posestniki pozor! Kedor v tem kraju svoja poslopja, pohištva in cele druge premičnosti pri Banki Slaviji varovati želi, se naj pri zastopniku Slavije Franc Golterju v Cadramu oglasi. 435 4—3

Pesmi

iz molitvenika

Venec pobožnih molitev in svetih pesmi

VII. natis

(za-se vezane)

se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena: v
platno vezano K 1·50, s pošto vred K 1·60.

Ta knjižica se posebno toplo priporoča vsem cenj. gg. pevcem in pevkam.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9·60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5·60. 85 48—19

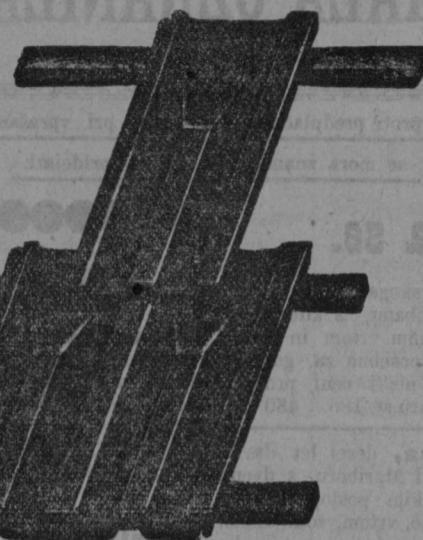
BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gospaska ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingler v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26—11

F. P. Vidic & Komp Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino
zarezane strešne opeke, „Koroški model“
(Strang-falzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

• Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. •
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. • Sprejmejo se zastopniki.
336 20—9 Takejšnja in najzanesljivejša postrežba.

Pozor! Novourejen narodni fotografski zavod **Pozor!**
tvrdite

Matija Polak v Ljutomeru

se vljudno priporoča slavnemu občinstvu v trgu in na deželi v izdelovanje fotografskih slik, oseb v poljubni najmanjši do naravne velikosti, potem skupin, pokrajin, predmetov itd. Fotografiranje skupin od najmanjše do največje velikosti, na kar osobito opozarjam različna slavna društva itd. 451 3—2

Cene so točnemu in dobremu delu primerno nizke.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-2

Vidmaric kaže kmetom moč "Pakraških kapljic" in "Slavonske zeli".

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlu, bolečinam v prsih, zamolkosti, hriposti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naročnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpričujnejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujejo gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, bolesti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjanja male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolesti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolesti maternice in madrov; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Čujoj! Naroči! Ne bo Ti zhal.

Vinorejci

kupujte škropilnice za trte Natrium thiosulfat, nadalje reapenspapir Phenolphatelein za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za prešice à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepljenje kosti Fluid à 2 K, za okrepljenje po mukah pri otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihov cvet à kg. 1·20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiba, pri

Karolu Wolf, drožerja „pri orlu“

441 10—2 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

• **Mariboru** Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Stefan Kaufman,

trgovec v Radgoni

priporoča najboljše kose, srpe in drugo pristno
štajersko železje.

386 5—5

• • Točna in solidna postrežba. • •

Trgovina z žezeznino „Merkur“

P. Majdič, Celje

priporoča: Traverze, žezezniške šinje cement, cevi iz kamenčine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje
posebno pa

perenospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje!

Kose, srpi in najboljši brusni kamni. Mreže iz trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

Cenik poljedelskih strojev je izšel.

311 11